

მოსკოვი. "დინამოს" სტადიონი. 23 ოქტომბერი.

ცსკა – "დინამო" (თბილისი) 0:0.

ცსკა: ასტაპოვსკი, საუხი, შვეცოვი, კოლპოვსკი, ოლშანსკი, მოროზოვი, ჩენსოკოვი, კოპეიკინი, ნაზარენკო, ნიკონოვი, ტარხანოვი.

"დინამო": გოგია, ხიზანიშვილი, კანთელაძე, ხინჩაგაშვილი, მუჯირი, ჩივაძე, მ. მაჩაიძე, ქორიძე, დარასელია, დვალიშვილი, წერეთელი.

მსაჯი: მ. კუსენი (ლვოვი).

დუბლიორები – 5:3.

დასამალი რაა: მოსკოველი ფეხბურთის მოყვარულნი განცვიფრებული და განზილბული იყვნენ თბილისის "დინამოს" მოულოდნელი და გაუგებარი მარცხით 20 ოქტომბრის მატჩში ბუდაპეშტის მტკ-სთან თასების მფლობელთა თასზე. თბილისელებმა წლევლს მთელ რიგ დიდი წარმატებებს მიაღწიეს, რამდენიმეჯერ, განსაკუთრებით სსრ კავშირის თასის ფინალში, შესანიშნავი თამაშით მოხიბლეს მოსკოველი მაყურებელი და ეს 1:4 საკუთარ მინდორზე, როგორღაც, არ ეტეოდა მოვლენათა ლოგიკური მსვლელობის ჩარჩოებში.

ამიტომ იყო, რომ ისინი, ვინც სტადიონზე მოვიდა განვლილ შაბათს, მოუთმენელი მოლოდინისა და ინტერესის გრძობით იყვნენ შეპყრობილი: რა სიურპრიზს შემოგვთავაზებენ თბილისელები, რა დონეზე ითამაშებენ – საკავშირო თასისა თუ ევროპის თასისა?

დაიწყო მატჩი და პირველივე წუთებიდან ცხადი გახდა, რომ თბილისელები სრულიად არ იყვნენ განწყობილი, რომ გაემეორებინათ თავიანთი ბოლო თამაშის შეცდომები ამ უკიდურესად საპასუხისმგებლო შეხვედრაში ცსკა-ს ძლიერ გუნდთან. ცსკა ახლა ძალზე საშიში მეტოქეა ჩემპიონატის ყველა მონაწილისთვის. არმიელები საშემოდგომო გათამაშებაში მაღალი შედეგიანობით გამოირჩევიან, ბოლო ხანებში მათ დიდი ანგარიშით დაამარცხეს "ჩერნომორეცი" (4:0), "კრილია სოვეტოვი" (5:1), 3 ბურთი გაიტანეს "ზენიტის" კარში და მოსალოდნელი იყო, რომ ამჯერადაც შემტევ ტაქტიკას აირჩევდნენ, მით უმეტეს, რომ დინამოელებს კვლავ აკლდათ თავდასხმის საუკეთესო მოთმამეები.

მასპინძლებმა ასეც დაიწყეს თამაში – სწრაფი, ხშირი იერიშებით, მაგრამ თბილისელთა კარგად ორგანიზებულ, ენერგიულ წინააღდეგობას წააწყდნენ. სტუმრები არ იბნეოდნენ, დროულად ეხმარებოდნენ ერთმანეთს, ხოლო როცა საქმე მეკარე გოგიამდე მიდიოდა, ისიც უშეცდომოდ და თავგანწირვით მოქმედებდა. ამავე დროს, საკმარისი იყო მცირე შესაძლებლობაც და არმიელთა ნახევარზე მეტად სახიფათო კონტრშეტევები ხორციელდებოდა. ასტაპოვსკი იღბლად გადაურჩა ჩივაძის, წერეთლის, ხინჩაგაშვილის უძლიერეს დარტყმებს.

მეტოქეებმა ბრძოლის ტაქტიკა არც მეორე ტაიმში შეცვალეს. მოსკოველები ისევ უტევდნენ, გოგიას ორი უიმედო ბურთის აღება მოუხდა ტარხანოვისა და მოროზოვისგან, "დინამო" კი მოფიქრებულად იცავდა თავს, ხოლო შემდეგ გრძელი გადაცემებით გაჰყავდა თავისი თავდამსხმელები მოპირდაპირე კართან.

საბოლოოდ ვერც ერთმა მეტოქემ ვერ შეძლო მიეღწია წარმატებისთვის და ციფრები 0:0 ბოლომდე შემორჩა ელექტროტაბლოს.

ვ. პავლოვი. (ტელეფონით, ჩვენი სპეც. კორ.).
“ლელო”, 26 ოქტომბერი, 1976 წ.